

Gdzie nigdy nie byłeś – Sokołowski

Kiedy zapada zmrok i słońce jest daleko
Gdy wszyscy zaczynają gonić swoje sny
Pulsuje obraz coraz mocniej pod powieką
W ciemnościach ukrywany, czarny diament lśni
Ty nigdy nie byłeś, gdzie byłem ja
Nie możesz zrozumieć tego co mam
Ty nigdy nie byłeś, gdzie byłem ja
Nie możesz zrozumieć tego co mam
Czy słuchasz jego słów,
Czy słyszysz jego słowa
Czy nie obawiasz się, że Twoje serce zje?
Bo świeżą, czarną krwią ocieka jego mowa
Gdy z pisma odczytuje
Liczbę sześć, sześć, sześć
Ty nigdy nie byłeś, gdzie byłem ja
Nie możesz zrozumieć tego co mam
Ty nigdy nie byłeś, gdzie byłem ja
Nie możesz zrozumieć tego co mam
Tego co mam
A kiedy ponura noc,
Spowiła wszystko dookoła, odetchnął
Nie było już widać niepewności, lęku, żalu
Wyrwany z łańcuchów szarości, poczuł ukojenie
Wyciągnął przed siebie ręce,
By mógł dotknąć otaczającej go ciemności
Wreszcie, rozwinął czarne
Żagle swojego okrętu
Chwycił za ster i popłynął przed siebie
Przez dobrze mu znany, ciemny ocean cienia
Tam, gdzie nigdy nie był nikt
Ty nigdy nie byłeś, gdzie byłem ja
Nie możesz zrozumieć tego co mam
Ty nigdy nie byłeś, gdzie byłem ja
Nie możesz zrozumieć tego co mam
To miejsce gdzie ja porzucam swój strach
Gdzie pytanie i odpowiedź znam

To miejsce gdzie ja w ciemnościach od lat
Mam w rękach swój najlepszy czas
To miejsce gdzie ja porzucam swój strach
Gdzie pytanie i odpowiedź znam
To miejsce gdzie ja w ciemnościach od lat
Mam wszystko czego pragnę

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych